

VAN NUL TOT NU

DOOR ALFONS BRUEKERS, STICHTING GESCHIEDSCHRIJVING NEDERWEERT

Rozengeur en maneschijn op het pad der liefde

Van oudsher wordt het door lindes en kastanjabomen omgeven wandelpad langs de kanaaloever tussen Biesterbrug en Stadbrug in Weert in de volksmond het Verliefdenaantje genoemd. Dat is natuurlijk niet voor niets; vele verliefde stelletjes maakten (en maken) gebruik van de romantische ambiance die dit pad te bieden heeft. Nederweert kende vroeger maar liefst twee van dergelijke paadjes.

Het bekendste romantische paadje in Nederweert was ongetwijfeld het zogenaamde Beulderspaedje. Hoewel het oorspronkelijke pad niet meer bestaat, is de ligging nog vrij goed aan te duiden. Sinds de jaren vijftig van de vorige eeuw bevindt zich op die plek namelijk de Beuldersweg. Het trottoir van die weg aan de zijde van de Kerkstraat heeft nog exact de breedte en kromming als die van het oude pad. Vroeger werd dit pad omgeven door beukenhagen en vormde het de begrenzing van de diepe tuinen van de herenhuizen in de Kerkstraat. Het pad dankt zijn naam aan de oude *Beulder percessie*. Dat was eeuwenlang een OLV-bedevaart vanuit Budel ('Beul') naar Kevelaer in Duitsland.

Op de Bieft in Weert sloten de Weertse bedevaartgangers zich aan en van daaruit ging het naar Nederweert. Daar werd stevig gebeden in de St. Lambertuskerk. En dan ging het verder via het pad van de *Beulder percessie* naar Sevenum en Broekhuizen waar men met het veer de Maas overstak. Een meerdaagse bedevaartstocht met overnachtingen in boerenschuren en behalve veel devotie ook het nodige bezoek aan de horeca in Kevelaer. Kerkgangers uit de omgeving van de buurtschappen Staat en Brugstraat gebruikten het pad om 's ochtends naar de vroegmis te gaan.

Maneschijn

Maar ook in de avonduren werden het pad intensief gebruikt... Jan Biezenaar omschreef het zo: „Des avonds bloeide er voor menig paartje de liefde even mooi als de klaprozen en korenbloemen die het paadje omzoomden”. Buiten het zicht van ouders en familie deed de jeugd hier

Het voormalige Beulderspaedje is populair bij de deelnemers aan de cultuurhistorische wandelingen in Nederweert. FOTO COLLECTIE ALFONS BRUEKERS

in het licht van de maan haar eerste ontdekkingen op wat men bijna letterlijk 'het pad der liefde' zou mogen noemen. Ook in een andere bron wordt er naar het Beulderspaedje verwezen, maar niet zo romantisch geformuleerd als Biezenaar dat deed. Legendarisch is het verhaal van de plaatselijke doodgraver *Panne Jan*, die de gewoonte had om elke avond met zijn volgestopte pijp tabak een ommetje rond het dorp te maken. Zoals ook op een prachtige en zwoele zomeravond in 1946. Op

het *Beulderspaedje* struikelde Jan bijna over twee paar benen die languit onder de heg door staken. Stoïcijns nam hij zijn pijp uit de mond, bekeek zich een en ander eens goed en sprak de woorden „*Ich weit neet wat dejjae aan 't doen zeetj, mer gae hetj d'r in alle geval waal good waer bi-j*”. En onverstoord vervolgde hij zijn route.

Rozengeur

Er was nog zo'n liefdespaadje in de dorpskern van Nederweert. Het be-

gon in de Kerkstraat langs het huis van fietsenmaker Tjeu van Siem en liep in een flauwe boog naar de winkel van 'De Hoed' op de hoek van de Moesemansstraat. In de zeventiende eeuw waren alle landerijen in dit gebied eigendom van de schatrijke familie Mooren. Jacob Mooren trad in 1699 in het huwelijk met de 16-jarige Maria Rosa de Haes, dochter van de schout. Een broer van Maria Rosa was pastoor en de andere broer was gemeentesecretaris. Nooit eerder waren kerkelijk en wereldlijk gezag zo intens door familiebanden vervlochten als in die jaren.

Maria Rosa de Haes (1682-1769) noemde zich na haar huwelijk domicella (jonkvrouw) Rosa Mooren. Zij stichtte aan het uiteinde van haar tuin, bij de Moesemanstraat, een kapelletje ter ere van Onze Lieve Vrouw. Elke dag liep zij vanuit haar huis over het pad naar haar eigen kapel om daar te bidden. Ook dit door beukenhagen omzoomde weggetje werd vaak gebruikt door verliefde stelletjes. In 2012 kreeg het nog bestaande gedeelte van het paadje de naam Rosa Moorenpad. In de vorm van deze straatnaam leeft in 'Rosa' nog steeds iets voort van de oude sfeer van rozengeur.

Een groep Nederweertse bedevaartgangers in Kevelaer (D). Foto uit omstreeks 1930. FOTO COLLECTIE SGN